

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Szabó Iván Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Bokor Beatrix ügyvéd által képviselt **I. rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében aTörvényszék 2012. május 17. napján kelt, számú ítélete ellen az alperes által 53. sorszámon előterjesztett, és Pf. 9., valamint Pf. 18/A/1. sorszámon kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az I. rendű alperest terhelő, felperesnek fizetendő marasztalás összegét 21.070.985,- (huszonegymillió-hetvenezer-kilencszáznyolcvanöt) forintra, és abból 18.730.970,- (tizennyolcmillió-hétszázharmincezer-kilencszázhetven) forintnak 2012. február 23-tól a kifizetés napjáig járó évi 8,95667 %-os kamataira, az alperes által felperesnek fizetendő perköltség összegét 1.719.668,- (egymillió-hétszázötvenkilencezer-hatszázhatvannyolc) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 200.600,- (kettőszázezer-hatszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a C.Zrt. és az I. rendű alperes között 2006. március 6.napján több devizás hitelszerződés jött létre, amelyet a szerződő felek többször is módosítottak. A módosított szerződés alapján az alperes által lehívható hitelkeret összege 40.000.000,- forint volt, amelyet az alperes egyebek mellett svájci frankban is lehívhatott.

A szerződés szerint a kölcsön folyósítása úgy történik, hogy a bank a lehívási értesítőben meghatározott összeget a kölcsönvevőnek a lehívás devizanemének megfelelő bankszámláján jóváírja. A bank a kölcsönt a folyósítás devizanemében tartja nyilván, a kölcsönvevő pedig a kölcsön pénznemének megváltoztatását a szerződés 5. pontjában meghatározott határidőn belül és metódusnak megfelelően kérheti. A kölcsön és kamatai visszafizetése tekintetében a szerződés azt rögzítette,

hogy a hitelkeret lejártakor kell az I. rendű alperesnek a kölcsön tőkerészét visszafizetnie a banknak, mégpedig úgy, hogy a devizában fennálló kölcsöntartozás esetén a kölcsön esedékességét megelőző 2. banki napon jegyzett deviza eladási árfolyamon számított forint ellenértékével terheli meg a bank az I. rendű alperes bankszámláját.

A szerződés alapján irányadó késedelmi kamat 8,95667 % volt. A módosított szerződés szerint a hitelkeret 2009. szeptember 30. napján járt le. A II. rendű alperes neve az I. rendű alperesnek a szerződés alapján fennálló tartozásaiért készfizető kezességet vállalt.

Az I. rendű alperes a 2008. február 14-ei lehívási értesítőben svájci frankban kérte a kölcsön folyósítását. A folyósításra 2008. október 9-én került sor, ekkor a teljes hitelkeretet lehívta az I. rendű alperes, amelyből a lejáratig törlesztés nem történt. A bank hitelszerződést 2009. október 6-án felmondta, törlesztésre ez időpontig sem került sor.

2009. november 5-én a bank és a felperes között engedményezési szerződés jött létre, amellyel a bank a felperesre engedményezte - egyebek mellett - az I. rendű alperessel szemben lejárt követelésének 99,99 %-át oly módon, hogy a követelés tekintetében mind az engedményező bank, mind az engedményes felperes egyetemleges jogosultnak minősülnek. Az engedményezési szerződés melléklete az I. rendű alperes esetében fennálló tartozásként 213.640,48 svájci frank tőkét, 42,9 svájci frank ügyleti kamatot, és 71,21 svájci frank késedelmi kamatot rögzített.

2006. június 7-én a II. rendű alperes neve és a C. Zrt. között cash pool megállapodás jött létre. E szerződés értelmében a bank cash pool szolgáltatást nyújtott amelynek lényege, hogy a forint devizanemű résztvevő számlák napi egyenlegeit azonos értéknapal a pool manager számlára teljes összegben átvezette, másnap pedig nyitó tételként a teljes összeget a résztvevő számlákra visszavezette azzal, hogy a II. rendű alperes neve megbízó a pool számlát fizetési forgalom lebonyolítására nem használhatta, és azon semmilyen műveletet nem végezhetett. Az I. rendű alperes, a II. rendű alperes neve, valamint a többi, perben nem álló cég között létrejött cash pool szerződés alapján a perbeli hitel törlesztésére nem került sor.

A hitelszerződés felmondását követően történt részteljesítések elszámolásával - az elsőfokú bíróság ténymegállapítása szerint - 2012. február 22-én az I. rendű alperesnek a felperes engedményes felé fennálló tartozása 104.529,74 svájci franknak megfelelő, 25.744.630,- forint tőke, és 8.811,76 svájci franknak megfelelő, 2.170.248,- forint lejárt késedelmi kamat, azaz összesen 27.914.877,40 forint volt.

A felperes többször módosított keresetében az alperesek egyetemleges marasztalását a fenti összeg, valamint annak 2012. február 23-tól a kifizetés napjáig járó évi 8,95667 %-os mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte. Az I. rendű alperessel szemben követelését kölcsön jogcímén terjesztette elő, a II. rendű

alperes neve-vel (mint a per korábbi II. rendű alperesével) szemben keresetét annak készfizető kezességvállalására alapította.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével egyetemesen kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 27.914.877,40 forintot, és abból 25.744.630,- forintnak 2012. február 23-tól évi 8,95567 %-os mértékű kamatát, valamint 2.300.000,- forint perköltséget. Döntését azzal indokolta, hogy az engedményezési szerződés a C. Zrt. és a felperes között érvényesen létrejött, ezért a felperes a követelés érvényesítésére az alperesekkel szemben keresetösségi joggal rendelkezik. Az alperesek védekezésével szemben megállapította, hogy a C.Zrt. által a P. V. Zrt.-vel szemben perben érvényesített váltókövetelés, és a jelen perben érvényesített követelés között nincs olyan összefüggés, amely perfüggőséget eredményezne. Abban a kérdésben, hogy svájci frankban vagy forintban áll-e fenn az alperesek tartozása, úgy foglalt állást, hogy a szerződés értelmében forint összegben kell az alperes számláját megterhelni a kölcsöntörlesztés és a kölcsön visszafizetés kapcsán, így a felperes sem kérhette keresetében más devizanemben az alperes marasztalását. Megállapította azt is, hogy az engedményezési szerződés az alapszerződés alanyaiban eredményezett változást, az alapjogviszony szerint érvényesítheti azonban az engedményes a követelését a kötelezettel szemben. A II. rendű alperes által csatolt cash pool megállapodás tartalma és a perben beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján állapította meg azt, hogy a cash pool szerződés alapján a perbeli több devizás hitelszerződés tekintetében törlesztés nem történt. A marasztalás összegét a perben beszerzett és kiegészített igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján - mindvégig devizatartozással számolva, és a forint törlesztéseket devizára átszámítva - határozta meg, e szakvélemény alapján rögzítve az alperest terhelő késedelmi kamat mértékét is.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és tartalma szerint a kereset elutasítása iránt az I. és II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lehetőségét is. Sételmezték, hogy az elsőfokú bíróság az alperesek indítványával ellentétben nem tette a szakértő feladatává, hogy a cash pool szerződés alapján hogyan történt a C.-on keresztül az elszámolás, és az alperesek tiltakozása ellenére fogadta el azt a szakértői véleményt, amely kizárólag a felperesi előadáson és az alperesi bankkivonatokon alapul. Hivatkoztak arra, hogy a C. Zrt. a felperesre nem a szerződést hanem az engedményezési szerződés napján fennálló követelését engedményezte, pontosan meghatározott összegben. Az engedményezési szerződésben a kamatokról nem volt szó, ezért az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna, hogy a felperes milyen alapon számít fel kamatot. Vitatták a marasztalás összegszerűségét is, állítva, hogy az I. rendű alperes az eltelt időben jelentős összegeket törlesztett, amelyeknek az elszámolása nem történt meg.

Az I. rendű alperes a fellebbezés kiegészítésében hivatkozott arra, hogy 2009. október 6-án a szerződés felmondásával a szerződés megszűnt, a megszűnés időpontját követő időszakra a szerződéses rendelkezések a felek jogviszonyára

nem alkalmazhatók. A bank akkor járt volna el helyesen, ha a szerződés megszűnésekor a svájci frank alapon nyilvántartott hitelösszeget forintra átváltja, és ez időponttól a forint összeg után követel kamatot. Utal arra is, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően az alperes részéről további törlesztések történtek, amelyek az elsőfokú ítéletben meghatározott marasztalási összeget befolyásolják.

Az I. rendű alperes a másodfokú eljárásban a Ptk. 234. § (1) bekezdése alapján érvénytelenségi kifogást terjesztett elő, hivatkozva arra, hogy a C. Zrt. és az alperes között létrejött többször módosított hitelszerződés 4.2. pontja (Hitelkeret devizanemétől eltérő devizanemben igényelt kölcsön), 4.3. pontja (Folyósítás módja), 5. pontja (A kölcsön nyilvántartási pénzneme és annak megváltoztatása) jogszabályba ütköző volta miatt, de egyben, mint lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződési kikötés, semmis. Álláspontja szerint lehetetlen szolgáltatásra azért irányul a hitelszerződés, mert az az alapján igényelt kölcsön tárgya, mint szolgáltatás nem lehetett meghatározott összegű svájci franknak megfelelő forint összeg folyósítása anélkül, hogy devizában történő folyósítás és valóságos átváltás ne valósulna meg. A perbeli esetben sem eltérő devizanemben történő folyósítás, sem eltérő devizanemre történő átváltás nem történt, forint hitel forintban történő folyósítása és igénybevétele valósult meg. A szerződés 5. pontjával kapcsolatban arra utalt, hogy az a számvitelről szóló 2000. évi C. tv. 165. § (2) bekezdésének kógens rendelkezésébe ütközik, mert nem valós gazdasági eseményt rendelt nyilvántartásba venni, hiszen a kölcsön folyósítása valósan forintban történt, ezért a hitelező a kölcsön összegét jogszabálysértően tartotta nyilván devizában. A szerződés 4.3. pontjával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a perbeli esetben nem történt a hitelkeret devizanemétől eltérő devizában történő folyósítás, sem pedig átváltás, csak kétszeres oda-vissza átszámítás, mögöttes gazdasági esemény nélkül, annak érdekében, hogy a hitelező árfolyamnyereséget realizáljon. A szerződésnek e pontja alapján a felperes meg nem történt gazdasági eseményt rendelt nyilvántartásba venni, ez alapozza meg e szerződéses kikötés jogszabályba - a számviteli törvény hivatkozott rendelkezésébe - ütköző voltát is.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, kérte egyben az alperes érvénytelenségi kifogásának elutasítását is.

A másodfokú eljárásban a felperes és a II. rendű alperes közösen kérték a II. rendű alperes vonatkozásában a per megszüntetését, e vonatkozásban a másodfokú bíróság a 16. sorszámú végzésével a pert megszüntette, és az elsőfokú bíróság ítéletének a II. rendű alperesre vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte.

A fellebbezés részben, az alábbiak szerint alapos:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú eljárásban lefolytatott szakértői bizonyítás adatai alapján az alábbiakkal egészíti ki:

Az alperesnek a perbeli több devizás hitelszerződés alapján 2009. szeptember 30.

napján fennálló tartozása a C. Zrt. 2009. szeptember 30-át megelőző 2. banki napon érvényes árfolyamán számolva 44.811.623,-forint volt. Az alperes 2009. október 9. napjától kezdődően törlesztette a tartozását több részletben, a másodfokú eljárásban beszerzett igazságügyi könyvszakértői véleményhez mellékelt táblázatban részletezettek szerint. Az alperes forint törlesztéseit előbb a fennálló forinttartozás forintban számított 8,95667 %-os kamataira, majd a tőkére elszámolva, 2010. július 16. napjáig a törlesztések az esedékessé vált kamaton felül a tőke törlesztésére is részben fedezetet nyújtottak. Az ezt követő időszakra teljesített törlesztések már nem nyújtottak fedezetet az esedékessé vált kamatokra sem, ez időponttól kezdve a tőketartozás összege változatlan, 18.730.971,- forint.

2009. november 6-án, az engedményezés napján az alperesnek késedelmi kamattartozása nem volt, mert az addigi törlesztések az esedékessé vált késedelmi kamatokat fedezték, tőketartozása pedig 38.720.448,94 forint volt.

2010. december 31-éig az alperes 423.351,- forint, 2011. évben 1.677.671,- forint, míg 2012. február 22-ig 238.992,- forint, összesen 2012. február 22-ig 2.340.014,- forint késedelmi kamattartozást halmozott fel.

Kiegészíti továbbá a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a felek között létrejött többször módosított több devizás hitelszerződés tartalma alapján az alábbiakkal:

A szerződés 4.2. pontjában foglaltak szerint, a hitelkeret devizanemétől eltérő devizanemben igénybevételre kerülő kölcsön esetén a folyósítás kért időpontjában rendelkezésre álló hitelkeretnek a lehívási értesítőben megjelölt devizában fennálló értéke a megjelölt devizának a folyósítási értéknapiját megelőző banki napon érvényes MNB hivatalos devizaárfolyamán kerül meghatározásra. A szerződés 4.3. pontja alapján az üzletfél a kölcsönöket egyebek mellett forint és svájci frank devizanemben is lehívhatja. E pont szerint a kölcsön folyósítása úgy történik, hogy a bank a melléklet szerinti lehívási értesítőben meghatározott összeget az üzletfél a lehívás devizanemének (igényelt kölcsön devizanemének) megfelelő bankszámláján jóváírja. Ha a lehívási értesítőben meghatározott összeg devizaneme és a kölcsön folyósításának helyéül megjelölt (jóváírni kért) bankszámla devizaneme nem egyezik, a jóváírásra kerülő összeg kiszámítása az alábbiak szerint történik:

- a bank általa folyósítást megelőző 2. banki napon jegyzett deviza-vételi árfolyamon forintra átszámítja a lehívni kért összeget, majd
- a forint összegnek a bank általa a folyósítást megelőző 2. banki napon a bankszámla devizanemére jegyzett deviza eladási árfolyamon kiszámolt deviza ellenértékét írja jóvá a bankszámlán.

A szerződés 5. pontja a kölcsön nyilvántartási pénzneme és annak megváltoztatása körében rögzítette, hogy a bank a kölcsönt a folyósítás devizanemében tartja nyilván. Az üzletfél bármely kölcsön nyilvántartási pénznemének a megváltoztatását bármikor - három banki napon előzetes írásbeli bejelentés mellett - kérheti a 4.3.

pontban foglalt devizanemek valamelyikére.

A szerződés 8. pontja a kölcsön tőkerészenek visszafizetése körében a negyedik bekezdésben azt rögzítette, hogy az üzletfél az egyes kölcsönök tőkerését legkésőbb a hitelkeret lejáratakor köteles visszafizetni a banknak. Az üzletfél köteles gondoskodni arról, hogy a bankszámlán a visszafizetéshez szükséges fedezet kellő időben rendelkezésre álljon. A hatodik bekezdés szerint a devizában fennálló kölcsöntartozás esetén a kölcsön visszafizetése oly módon történik, hogy a kölcsön összegének a bank által a kölcsön esedékességét megelőző 2. banki napon jegyzett deviza eladási árfolyamon számított forint ellenértékével a bank megterheli a bankszámlát.

A szerződés 13. pontjának első bekezdése értelmében a szerződés akkor szűnik meg, ha az üzletfél a bankkal szemben fennálló, jelen szerződésből származó valamennyi fizetési kötelezettségének eleget tett, és a hitelkeret lejárt, vagy ha a jelen szerződést a szerződő felek bármelyike felmondja, és a felmondás idő - ha van ilyen - eltelt.

Az így kiegészített tényállás alapján megállapítható, hogy az alperes a felperes jogelődjének, a C. Zrt.-nek a több devizás hitelszerződése lejáratkor, azaz 2009. szeptember 30. napján forinttal tartozott, mégpedig a szerződés 8. pontja értelmében az esedékességet megelőző 2. banki napon jegyzett deviza eladási árfolyamon számított forint ellenértékkel, ezzel az az összeggel kellett ugyanis a banknak az alperes számláját megterhelni, és továbbiakban e követelést érvényesíthette az alperessel szemben, eltérő - esetleges fedezethiány esetére szóló - szerződéses rendelkezés hiányában. E tartozás pedig a másodfokú eljárásban beszerzett szakértői vélemény adatai szerint 44.811.623,- forint volt. Ettől az időponttól kezdődően a felek közti elszámolásban a korábbi deviza, és az árfolyamváltozás nem játszott szerepet, és a törlesztéseket is forintban kellett elszámolni a másodfokú eljárásban módosított szakértői kimutatás szerint.

A felperes és jogelődje között 2009. november 6. napján létrejött engedményezési szerződés 5. pontja azt rögzítette, hogy „A jelen szerződés célja, hogy a Felek megállapodása alapján az Engedményező (C. Zrt.) az Átruházás Napján (2009. november 6.), a Szerződés alapján az Átruházás Napján fennálló követelésének (az Átruházás Napján a Szerződés alapján fennálló, az Engedményezőt megillető valamennyi követelés a továbbiakban együttesen: „Követelés”) 99,99 %-át az Engedményesre ruházza át,.....”

Az átruházás napján az engedményező C. Zrt.-nek a fentiek szerint az alperessel szemben forint követelése állt fenn, mégpedig az alperes résztörlesztéseire tekintettel a másodfokú eljárásban beszerzett szakértői vélemény szerint 38.720.448,- forint összegben.

Az engedményezés mellékletében svájci frankban feltüntetett követelés forint ellenértékének összege ennél az összegnél magasabb volt, e tény azonban a

ténylegesen fennálló követelés tekintetében az engedményezés létrejöttét nem érinti, pusztán azt jelenti, hogy a fent megjelölt összeget meghaladó követelést az engedményes, mint jogutód sem érvényesíthet a Ptk. 329.§ (1) bekezdése értelmében.

A másodfokú eljárásban beszerzett aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény szerint az alperesnek a törlesztések elszámolását követően fennálló tőketartozása 18.730.970,- forint, az alperes ennek az összegnek és kamatainak megfizetésére köteles ezért a felperes felé. Az engedményezés után esedékessé váló kamatok az engedményest külön kikötés hiányában is megilletik (BH.1996.31.), alaptalan ezért a késedelmi kamatban való marasztalást vitató alperesi fellebbezés.

A másodfokú eljárásban (9. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal második bekezdés) az alperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a kamat mértékét elismeri. A felperes legutolsó (52. sorszámú) keresetmódosítása és másodfokú eljárásban beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján 2012. február 22. napjáig a másodfokú bíróság az alperes késedelmi kamattartozását kiszámította, és e késedelmi kamat (2.340.014 forint), valamint a fennálló tőketartozás után 2012. február 23-ától járó késedelmi kamat megfizetésére kötelezte az alperest.

A fellebbezés kapcsán utal arra a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a cash pool megállapodás alapján a perbeli több devizás hitelszerződés alapján folyósított kölcsön törlesztésének hiányára vonatkozó megállapításokkal maradéktalanul egyetért, azokat az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes által becsatolt cash pool szerződés és az elsőfokú eljárásban beszerzett szakértői vélemény aggálytalan megállapításai alapján rögzítette, ezért ebben a körben az alperes fellebbezése ugyancsak alaptalan volt.

Az alperes érvénytelenségi kifogást a másodfokú bíróság alaptalannak találta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes által felhívott okból a perbeli több devizás hitelszerződés nem ütközik a jogszabályba, a kölcsön folyósításának módja a peres felek szerződésében foglalt rendelkezéseknek maradéktalanul megfelelt, az ilyen módon történő folyósítás és elszámolás szerződéses szabályozását jogszabály nem tiltja. A szerződéses rendelkezéseknek megfelelően az alperesnek jogában állt svájci frankban lehívni a kölcsönt, miután azonban nem volt svájci frank devizanemnek megfelelő bankszámlája, így a szerződéses rendelkezéseknek megfelelően történt annak a lehívási értesítőben alperes által megjelölt forint folyószámlára, forintban való folyósítása. (szerződés 4.3.pontja) Az, hogy a kölcsön folyósítása a szerződés alapján az alperes által a lehívási értesítőben megjelölt bankszámla pénznemében, azaz forintban történt, nem érinti azt, hogy a tartozás lejártáig az alperesnek a lehívási értesítőben megjelölt svájci frankban állt fenn tartozása, amit a szerződés szerint az alperes bármikor (forint devizanemre is) megváltoztathatott volna.

Ugyancsak alaptalannal találta a másodfokú bíróság az alperesnek a lehetetlenség

miatti semmisségre irányuló érvénytelenségi kifogását elsődlegesen azért, mert a pénztartozás teljesítése soha nem irányulhat lehetetlen szolgáltatásra, hiszen a pénz helyettesíthető dolog, amely mindig rendelkezésre áll. A perbeli esetben ezen túlmenően az alperes kifogásának alaptalanságát támasztja alá az is, hogy a szerződés a felperesi jogelőd részéről ténylegesen teljesedésbe ment, a kölcsönt a C. Zrt. folyósította az alperes részére, mégpedig a felek között létrejött többdevizás hitelszerződés folyósításra vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.

A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint változtatta meg.

A felperes a 2010. január 29-én előterjesztett keresetében a per tárgyértékét 39.191.797,- forintban jelölte meg, a másodfokú eljárásban beszerzett szakértői vélemény alapján ez időpontban az alperes tartozása 31.513.236,- forint volt, amely 80 %-os felperesi és 20 %-os alperesi pernyertességet jelent. A Pp. 81.§(1) bekezdése alapján erre tekintettel a felperes által az elsőfokú eljárásban előlegezett 900.000,-forint eljárási illetékből a felperes 180.000,-, az alperes 720.000,- forintot visel.

A nagyobb részben pernyertes felperes javára az elsőfokú eljárásban az alperes által a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése és 4/A. §-a alapján fizetendő elsőfokú perköltség összege 1.048.000,- forint.

Az elsőfokú eljárásban az alperes előlegezte teljes egészében a felmerült 241.663,- forint szakértői díjat, amelyből a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperes 48.332,- forintot, az alperes pedig 193.331,- forintot visel.

Az alperest terhelő 720.000,- forint illetékből + 1.048.000,- forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségből levonva a felperest terhelő 48.332,- forint szakértői díjat, határozta meg a másodfokú bíróság az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét.

A másodfokú eljárásban a fellebbezés pertárgy értéke 27.914.877,- forint volt, az alperes fellebbezése 6.843.892,- forint tekintetében volt sikeres, amely 76 %-os felperesi és 24 %-os alperesi pernyertességet eredményezett.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján ezért az alperes által előlegezett 2.213.200,-forint fellebbezési eljárási illetékből a felperes 531.200,- forint fellebbezési eljárási illeték viselésére köteles.

A másodfokú eljárásban nagyobb mértékben pernyertes felperes javára a Pp. 81. § (1) bekezdése, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alapján az alperes 342.600,-forint megfizetésére köteles.

A másodfokú eljárásban felmerült, és az alperes által előlegezett 50.000,- forint

szakértői díjból a pernyertességi arányoknak megfelelően a felperes 12.000,-, az alperes 38.000,- forint szakértői díjat visel.

A felperest terhelő 531.200,- forint illetékből + 12.000,- forint szakértői díjból álló másodfokú perköltségből levonva az alperest terhelő 342.600,- forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, határozta meg a másodfokú bíróság a felperest terhelő másodfokú perköltség összegét.

P é c s, 2013. december 11.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró